

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 98/11
Люксембург, 22 септември 2011 г.

Решение по дело C-482/09
Budějovický Budvar, národní podnik/
Anheuser-Busch Inc.

И Anheuser-Busch, и Budějovický Budvar могат да продължат да използват марката „Budweiser“ в Обединеното кралство

*Потребителите в Обединеното кралство правят ясна разлика между бирата на Budvar
и тази на Anheuser-Busch*

Директивата за марките¹ предвижда, че марка не се регистрира, а ако е регистрирана, може да се обяви за недействителна ако е идентична с по-ранна марка и стоките или услугите, обхванати от двете марки, също са идентични. При все това, когато притежателят на по-ранната марка в продължение на пет последователни години е търпял използването на идентична по-късна марка, като е знаел за това използване, той по принцип няма право нито да поиска обявяване на по-късната марка за недействителна, нито да се противопостави на използването на по-късната марка.

От момента, в който стъпват на пазара на Обединеното кралство, съответно през 1973 г. и 1974 г., и чешката пивоварна Budějovický Budvar, и американската пивоварна Anheuser-Busch продават своята бира под знака „Budweiser“ или под думи, включващи този знак.

На 11 декември 1979 г. Anheuser-Busch подава заявка пред патентното ведомство на Обединеното кралство за регистрация като марка на думата „Budweiser“ за стоките „бира, ейл и портер“. Докато трае разглеждането на заявката на Anheuser-Busch, на 28 юни 1989 г. Budvar също подава заявка, за да регистрира като марка думата „Budweiser“.

През февруари 2000 г. юрисдикциите на Обединеното кралство постановяват, че както Budvar, така и Anheuser-Busch може да регистрира думата „Budweiser“ като марка. Всъщност британският закон изрично е допускал едновременната регистрация на идентични или сходни марки, за които съществува вероятност от объркване, ако е налице добросъвестно паралелно използване („honest concurrent use“). В резултат от това решение на 19 май 2000 г. двете дружества са вписани в регистъра на марките на Обединеното кралство като притежатели на марка „Budweiser“.

На 18 май 2005 г., т.е. четири години и 364 дни след регистрацията на марката „Budweiser“ в полза на Budvar и на Anheuser-Busch, последното дружество иска от патентното ведомство на Обединеното кралство да обяви регистрираната от Budvar марка за недействителна. В искането си американското предприятие посочва, че притежаваната от него марка е по-ранна от марката на Budvar, тъй като е подало (на 11 декември 1979 г.) заявката си за регистрация за думата „Budweiser“ преди чешката пивоварна да подаде заявка (на 28 юни 1989 г.).

Court of Appeal (апелативен съд, Обединено кралство), който разглежда делото като въззивна инстанция, иска от Съда да се установи дали направеното от Anheuser-Busch искане за обявяване на недействителност трябва да бъде уважено, при положение че и двете дружества добросъвестно в продължение на над тридесет години използват думата „Budweiser“ в Обединеното кралство.

¹ Директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92).

В постановеното си днес решение Съдът най-напред уточнява своята практика относно нормите, приложими към петгодишния период (т.нар. „срок, след изтичането на който правата биват ограничени поради бездействие“), след изтичането на който притежателят на по-ранната марка губи правото си да се противопостави на използването на по-късната марка. В това отношение Съдът установява, че според текста на Директивата въпросният срок започва да тече едва след регистрацията на по-късната марка в съответната държава членка. Ето защо този срок не би могъл да започне да тече със самото използване на по-късната марка, ако тя не е регистрирана.

От друга страна, регистрацията на по-ранната марка не е необходимо условие, за да започне да тече срокът. Всъщност в Директивата се посочва, че една марка може да се счита за по-ранна, без да е била регистрирана, какъвто е случаят при „заявки за марки [...]“, ако те бъдат регистрирани“ и на „общоизвестни“ марки.

Съдът също така уточнява, че не може да се счита, че притежателят на по-ранната марка е търпял продължителното и добросъвестно използване от трето лице на идентична по-късна марка, ако същият изобщо не е имал възможност да се противопостави на това използване. Ето защо периодът, през който притежателят на по-ранната марка не е бил в състояние да се противопостави на използването на по-късната марка, не може да бъде отчитан, когато се изчислява дали срокът, след изтичането на който правата биват ограничени поради бездействие, е изтекъл.

На следващо място, Съдът отбелязва, че по-късната регистрирана марка може да се обяви за недействителна, само ако тя засяга или може да засегне основната функция на по-ранната марка, която е да гарантира на потребителите произхода на обозначените с нея стоки.

В това отношение Съдът напомня, че както Anheuser-Busch, така и Budvar продават в Обединеното кралство своята бира под знака „Budweiser“ или под марка, включваща този знак, през период от близо 30 г. преди регистрирането им, и че и на двете дружества е било разрешено да регистрират съвместно и едновременно своята марка „Budweiser“ в тази страна. Съдът също така подчертава, че макар Anheuser-Busch да е подало заявка за регистрация на думата „Budweiser“ като марка в Обединеното кралство преди Budvar, от самото начало всяко от тези две предприятия използва добросъвестно марката си „Budweiser“.

Освен това Съдът отбелязва, че според запитващата юрисдикция макар обозначенията да са идентични, потребителите в Обединеното кралство правят ясна разлика между бирата на Budvar и тази на Anheuser-Busch, тъй като съответният вкус, цена и представяне открай време се различават. По същия начин, от съвместното съществуване на тези две марки на пазара в Обединеното кралство следва, че макар марките да са идентични, със сигурност може да се установи, че бирата на Anheuser-Busch и бирата на Budvar се произвеждат от различни предприятия.

Така Съдът приема за установено, че при обстоятелствата в настоящия случай **добросъвестното паралелно и продължително използване на съответните две идентични марки не засяга или не може да засегне основната функция на по-ранната марка на Anheuser-Busch. Ето защо липсва основание по-късната марка „Budweiser“, регистрирана в Обединеното кралство в полза на Budvar, да бъде обявена за недействителна.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708